

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Dubium secundum

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

cognem alicuius unitis, non erit adhuc
assignare unitis mane letz, rae nra
in suo robore. /.

Dubium Secundum

Vtrum Vniuersale detur formaliter a parte rei ante om- nem intellectus operationem.

Procedenti Dubio placet e praeter singu-
laria admittenda esse Vnita fundamenta-
liter. hoc e, concedend as esse quaedam nra
q in plurib; in diuisiis seu singularib;
reperiunt; q nra a parte rei non sunt unitis
formiter, sed fundamentaliter; q a pbant fun-
damenta unitis nostri ut p se offermet Vni-
uersale formiter. Et q in ipsis ra intentione
unitis, q a rae formis illig hinc in pto qm
Dam

non fundatur. Et ad
fundamentum unitis
formiter admittere.
Quod dicitur p
fundamentum a singulari
in parte rei ob
unitis, ad individuum
unitis, talis rae
seu formaliter admittere
unitis in multis,
formiter a parte
rei.
Secundum lib. 7. metaph.
ad 1. q. 1. dicitur
formiter a parte
rei unitis ad
unitis unitis a
ad unitis in multis
non unitis a parte
a parte rei, q in
unitis, qm unitis
dam in multis. Ad
pca, q rae unitis
quam esset in
partem in parte
a parte rei, q in
formiter a parte
rei unitis formiter
ad unitis unitis
formiter, q in
partem a parte
rei unitis formiter
formiter a parte
rei unitis formiter

dam fundatur. Et de his quod in se senti, utrum
fuit a parte rei. An tm
fundamentaliter.

Plato dicitur ponere duas illas unitates
separatas a singularibus in se ipsis subsisten-
tes a parte rei absq. ulla dependentia, vel
inty, vel individua; easq. ideas appella-
bat; cumq. tales nae, hoc modo subsisten-
tes haberent aptitudinem et unitatem ad
operandu in multis, inferbat Plato Unitate
fuit a parte rei ante omni inty
operam.

Scotus lib. 7. metaph. q. 18. Cum fuis associis
aperit; dari fuit a parte rei, in,
dependentem ab inty, falso sibi persuadens
quodam unitatem fuit, et aptitudinem
ad operandu in multis in ipsis nae solum ante
omni inty actu. Ex q. colligit dari Unitate fuit
a parte rei; q. nihil aliud requirit ad unitate
fuit, quam unitas et aptitudo p. ad p. ca,
cum in multis. Ad Scotum p. accedit non,
fca; q. nae uniti fundamentaliter antea
quam existat in singularibus tribuit aliquem
statum in quo ipsa habeat actu unitatem
et aptitudinem ad multa. et consequenter q.
fuit dari unitate fuit a parte rei.

Sed opinioniones istae sunt contra eorum philo-
sophiam, q. venturis q. in Scholasticis
N. d. e. Naes illat q. unitas denemiat,
pope in triplici statu em p. hui.

undum
fate
iter a
om
15
7
propter
fundam
nadam
trigulari
i non
ga
e
id
om

Si vero accipiamus naturam secundum statum spirituum,
 vel secundum se, nihil in se habet quod ipsi in alio
 statu considerata repugnent; quod ut sit, tunc
 sicut per se est, quod naturam in statu quocumque,
 agens, competere debent. Sine enim consideres
 naturam contractam ad singularia, sine per se
 ab illis se tollit quod sit aut ratio, visibile, et admi-
 rabile. Hoc pro nobis sit

Conclusio Prima
 Naturae quae denominantur
 fructus Virtutes non subsistunt
 per se separata à singularibus.
 Haec conclusio contra Platonem ut collegit
 ex Arte, quamvis quidam et ex SS. PP. asserant
 Platonem sancti locuti fuisse, intellexisse
 fidenter per ideas suas exemplaria quae
 omni creaturam in mente divina existen-
 tia, quae adhuc theologi non ideas vocitant,
 falsam Artem Platoni hanc sententiam falsam
 fuisse imposuisse. Sed quia quod sit de hoc
 casu in se sententia Platonem fuisse in summa
 explicata opinione, licet et quae sit expli-
 cans, sed haec explicatio non multum gra-
 nos, nec et credibile quod Artem ipsum fuisse
 suo Praecepti quem se non edidit, tam
 tam calumniam imponere, et inter hoc
 Platonis sectatores adhuc in vivis existen-
 tes aliquam sententiam, quam ipse nunquam
 docuerat falsam ipsi non veritate

Probat

- i. Probatur modo Coniectura 30. Quis est et
 vero coniuncta cum res, cuius est et, sed
 res unites sunt de etia singularium
 30 sunt coniuncta cum singularibus.
 et 30 Coniectura vera. pro minor. aut et rate
 sunt de etia hinc, et hoc est de etia Rebus, sed
 hinc etia sunt unites, 30 unites sunt de et,
 etia singularium. pro minor. sunt n. geny
 spres et dista, 30 sunt unites. mai. primi
 syllymi pro. Quis etia debet participari ab
 illo cuius est etia, sed non pot participari ab ali,
 quo nisi coniungat cum illo, 30 est etia non
 est coniuncta cum illo cuius est etia. ma. et clara
 si n. ho non participaret aut rate, non est de
 etia hinc aut rate. 30 est etia debet participari ab
 illo cuius est etia. pro minor. participare etiam
 alicuius et habere illam, sed habere etiam et con
 iungi cum illa. 30 mi. nec vera. Probatur 20 unites
 et illud, quod prodi cabile de multis, sed id est
 Platonem non sunt predicabiles de multis, 30 id est
 platonis non sunt unites. ma. patet ex de etia
 unites, pro minor. nihil pot predicari de ali,
 quo est etiam predicat est, nisi sit in illo, sed
 sicut Platonem nate ista coes non sunt in
 singularibus, existunt n. plane separata ab
 illis. 30 non pot predicari de illis: et 30 non
 sunt unites. pro 30 illa na se separata
 sunt indivisa in se, et indivisa in quolibet
 alio, 30 sunt indivisibiles et singulares.
 patet sequa; quia singulare et indivisibile
 quod est indivisum in se, et indivisibile in quolibet

est de etia
 quilibet
 singularium
 in se, nihil
 est etiam et illa
 non singularium.

Conclus
 Nati unites
 non a singu
 distabunt n
 etia opam
 unites
 et modo dista
 participabile inter
 hoc Coniectura
 temitas; aut
 in unites
 de etia
 negat
 quod etia
 in etia
 unites
 in etia
 non
 unites
 in etia
 non
 unites
 in etia
 non

bet alio pto aut in primis illa non sunt
divisa a quolibet alio, supponitur q sunt
separata a singularibus. demum sunt et in
divisa in se, nihil n pot assignari in pec-
tis platonis q illas divideret. qd sunt
plane singulares.

Conclusio Secunda.

Nam univ. non distinguitur
actu a singularitate seu
differentia numerica, ante
actum operum intellectus: sed tm
distinguitur rae ratiocinata, que
et modo distinguitur ut gratia
metaphisica inter se.

Hac sententia extra sectam, cuius tm inter
Thomistas; ante univ. statum nōm nōm
a phtis distinctione assignari generu.

Distinctio in eis nihil e aliud q nam
negat identitatis univ. extrin. univ. alii,
q negat atqte inter extrema positiva,
qualis e inter Petru et Paulu, qtoq; inter
duo extrema, quom univ. e positiva, aliud
privativum aut negativum, qualis e inter
visu et caecitatem, et alia extra negativu.

Distinctio in eis divisa p. In distinctio
nem Realem et Rais.

Distinctio Realis e q dicitur a parte rei inter
duo

Defio distinc-
tionis in eis.

Distinctio
duplex.
Dist. Realis.

Hoc duplex.

Alia ratio ratiōnantis. Alia ratio ra-
tioni nata.

Distinctio ratio ratiōnantis & q̄ fit ab
intu, nullo q̄ supposito fundamente in re.
ut q̄to intuitu idem distinguit à se ipso. u.g.
q̄to format q̄nem identici cum petry & petry,
ibi petry distinguit in reat fbi à se ipso in
q̄tu hnt ratiō p̄ti. et o pura ratio ratiōn-
nantis hanc distinctio; q̄a petry non manig
p̄bet fundamentu ut q̄ p̄tiq̄ fctū ratiō fbi,
q̄nem fctū ratiō p̄ti.

Dist. ratio Ra-
tioniantis.

Distinctio ratio ratiōnata & illa q̄ fit
cum fundamente in re, hoc e, non ex me-
ro ope intuitu, sed q̄a res ipsa p̄bet fundamen-
tum et ^h ~~scilicet~~ distinctio. et hoc modo
distinguitur aut à re in hōe. hnt n. intuitu nō
fundamente ut distinguat hanc duo vider
se, quia hō in q̄tu aut se p̄cipue sentienti:
in q̄tu vero ratiō se p̄cipue ratiōnantis,
sē discurrendi: et licet in hōe aut ob ratiō
sint una et eadē quantitas auditus reater,
sunt tū p̄tialiter multiplices, q̄nt n.
p̄stare i.e., q̄ p̄stare possent plures entitates
realiter distinctae.

Dist. ratio Ra-
tioniata.

#occasione

Inter distinctiōnem realem & ratio mediam
quandam fingit Scotus q̄ sit minor q̄na
realis, et maior q̄na ratio eam. Invenit,
sē ex ratiō rei nuncupat. Sed hoc firmen-
tum Scotici hanc ratiō illudet. Quia distinctio
velte ante mentis op̄em, vel non e, sed post
illam, q̄o et distinctio illa mediana est vel ante
mentis op̄em, vel non est. unde certu

ga

litas potli cum fto, ex eo n. ista p. dicitur uq
 cabum e lapis, aring@ ho, sunt falsa. qd p. dicitur
 distinguit realiter a fto, qd si n. n. unitis distin
 gueret realiter a singulari by non potest uere
 de illis p. dicitur. Hinc rati occurrunt Scotista
 asserentes, distinctionem q. dem realem falsi
 ficare illas p. ptes, non uero distinctionem me
 diam; sed fugiunt non tu effugiunt Scotista
 illa n. distinctio cum sit facta illos ante eam men
 tis actu de reals, qd si realis distinctio sufficit ad
 falsificandas p. ptes, illa media et distinctio suf
 ficere oit, sed idem et illa reals e.

Probatur rati pars tenetis. Illa distinguntur
 rati rati rati nata q. distinguntur cum funde.
 mente in re, sed aut et rati (et idem di. cimus de
 aliis gradib. metaphis.) distinguntur cum
 fundamente in re, qd rati rati rati nata.
 p. rati. e. e. e. e. n. q. m. t. q. u. i. d. e. t. a. t. q. a. m. l. e. o. n. e
 distinguit realiter ab aliis q. a. m. h. e. d. d. i. s. t. i. n. g. u. i. t.
 p. r. e. t. e. a. i. p. s. u. m. e. t. a. u. t. i. n. h. o. m. i. n. e. a. r. a. t. i. n. e. l. u. t. q. d. u. i. d. e. t.
 n. i. n. t. e. t. i. a. n. a. m. h. u. m. a. n. a. m. i. n. d. i. c. t. u. a. q. u. e. i. n. i. p. s. a.
 s. a. n. a. m. f. i. n. i. l. i. a. e. t. d. i. f. f. e. r. e. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. n. o. n.
 u. e. t. u. t. q. u. i. p. i. a. t. n. a. m. i. n. q. u. a. l. i. t. a. t. e. f. i. n. i. l. i. t. u. d. i. n. o. n. q. u. i. p. i. a. t.
 t. a. f. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. q. d. d. i. s. t. i. n. g. u. i. t. n. a. m. u. n. i. t. e. m. i. n.
 f. u. n. d. a. m. e. n. t. e. i. n. r. e. q. d. n. a. m. u. n. i. t. e. m. d. i. s. t. i. n. g. u. i. t. a. f. i. n. g. u. l. a. r. i. b. y. r. a. t. i. r. a. t. i. o.
 t. i. n. a. t. a.

Conclusio tertia
 Naa a parte rei prater unitate
 numerica mlt et unitatem frtem
 a numerica non realiter, sed rati
 rati

7a Pars pte. Fundamentu hanc Unitate
 qua sunt non singularitas distinguntur
 variata. go etiam unitates, eodem modo
 distinguntur inter se. Denique Unitas pte,
 ut mox in statu abstractivis. Unitas
 numerica minime. Hanc pte. stare pot
 ni illo non statu, cum non in illo esse,
 rat negarem cum necessitate, sine diffra
 mendi suavitatem. Ex his inferri unitate
 illam unitatem quam totam a parte rei non
 esse unam numerum, sed multiplicata. q. clare
 patet. si n. unitas illa non differt realiter
 a diversis numeris, et hoc ut q. stat pte in
 multiplicem, necesse a et illa multiplicari.
 Unde ulterius colligitur nec hanc unitatem
 a parte rei esse certam et indifferenterem
 a plura ante oem mentes exant.

Conclusio Quarta

Haec una Unitas ad generationem unitatis quodammodo
 neutra tamen sufficiens et ut ab illa non ideo
 unitas fructus, sed potius alia q. vocat unitas pra
 cisionis, habens solummodo esse p. metum. Haec Conclusio
 habet 3. partes.

1a. De Unitate Numerica q. reprobatur p. abatur.

Haec q. de unitate debet saltem potius multiplicari
 sine modo operari in metum in inferri ly si daret.
 sed hanc multiplicatio praevidet ab unitate numerica
 go ad certitudinem unitatis quodammodo unitas
 numerica. de Unitate et fructu p. abatur Conclusio.

fundam

fundamentū unitatis fructus sumpti se conveni
 entia sunt similitudo plurimū in aliqua nāa,
 sed hanc similitudē et convenientia orit ex uni
 tate fructus. qd ad unitate supponit unitas fructus
 hinc fundamentū. maior. qd statit claris infra
 pto minor. Qis convenientia sunt similitudo
 a ni una aliqua forma qd n. non qd vel una
 aliqua forma non potest vari et aliqua que
 mentia; sed hanc convenientia non orit ex unitate
 numerica, cum ex ea potit nascat convenientia
 infra qua convenientia. qd min. vera. quā
 vero neutra sufficiat ad constituendum unita
 fructus, pto. et inprimis de numero ea certū
 ē, illa n. cum careat et comunicabilitate
 et in infra ad plura inferiora, neq. constituere
 unita fructus, de cuius rāte unitas et aptitudo
 ad spendū in multis. Quā nec unitas fructus
 sufficiat pto. Unitas qua unita fructus con,
 stituit in qd unitas ita illigpna, ut non pot
 competere singulari, sed unitas ita fructus com,
 petit et singulari, qd non sufficiens ad consti
 tuendum unita fructus. mai. pto. Unitas parti
 culare ut fieri fit, ēo illigpna, omō d. qd
 ponunt, qd unum q. illa unitatem si illigpna
 et alteri repugnāntem; nam ut d. unum uni
 tas unitas fructus sumpti adferit q. nōndam
 comunicabilitatem et in infra ad plura,
 quā certe in parti habere non pot. pto minor.
 Illa unitas fructus competit nāa pto se q. ut nā
 qdam ē, ac q. inde illam pto committat. qd
 sicut ipsa nāa competit singulari cum q. q.
 realiter et identifi cato, ita et competit illis q. la
 unitas.

Probat

Probatum 20. Unitas fructus multiplicatur
 in inferioribus ut supra probatur. nec n. est finis
 quia haec ab unitate numerica. quod si illa
 sufficeret ad constitutendum simile ubi, illa unitas
 esset communi calibus multis, et sequenter uni-
 tas generica multiplicaretur in speciebus, et speci-
 fica in individuis; unde per species actus esset
 genera, et singula indivi dua essent species, quo
 plane nihil absurdum dicitur, et patet hoc.
 quia omnia ista haberent illam unitatem quae ad
 constitutendum unum unitate esset sufficiens.

3a Pars pte. Si n. non sufficit numerica nec
 fructus unitas, quod alio debet poni, per quam
 non fructus potest constitui unitas. et haec est uni-
 tas personae. quod nec haec unitas fit tunc per
 motum pte. illa unitas tunc fit esse per motum cui
 repugnat existere a parte rei, sed repugnat
 quod non existat unum tunc unitate personae
 a parte rei, quod haec unitas tunc fit esse per motum.
 ma: patet. pte minor. Haec unitas consistit
 in negatione singularitatis quae fit non a
 parte rei, non potest habere hanc negationem singu-
 laritatis, quod nec potest a parte rei habere hanc
 unitatem personae. min. pte ex dictis.

Inam unitatem ideo vocant personae quia non
 competit nec nisi per personam veluti liberam
 a suis inferioribus a quibus patitur destructionem
 hanc quia esse unitas, haec ultima ratio quincis.
 Unius quia unitas includit arbitrium ut non
 dividatur in plura in indivi dua, quod unitas unitas ubi
 est excludere si unum, sed sola unitas personae exclus
 sit hanc unitatem, quod illa sola est quia unitas, pte min.

pro Conoto 50. Hanc aptitudinem a parte rei in natura
 repta, vel a potentia essentia, vel proprietas, vel accidentis
 quoddam extrinsecum, nihil horum potest dici, quod est
 aptitudinis illa proprietas. Quod non sit potentia essentia
 aut proprietas pro. Hanc naturam non compellit
 existenti in singularibus aptitudinis, si non a
 potentia essentia aut proprietas. quoniam patet, quia potentia
 essentia aut proprietas se compellit naturam in subiecto,
 statu repositam. aut pro. natura in singularibus se
 gulari se in se alii individua. quod non est aptitudo,
 diuina vel sit in multis per eandem identitatem.
 quod non hanc aptitudinem non sit accidentis quod sunt
 extrinsecum. pro. accidentis extrinsecum que
 nunt natura suam individuum in quibus, non u. g.
 alii vel niger quia Socrates aut plura alii
 vel niger, sed hanc aptitudinem sita consecram,
 non compellit natura in individuum, a se in
 nam habere illam aptitudinem, ut a prior
 singulari vel in diuisis, quod non est accidentis
 extrinsecum.

Conclusio sexta

Natura a parte rei in singularibus
 existens nullam habet esse aptitudinem
 ad essendum in multis per eandem identi-
 tatem, nec positivam, nec negativam,
 nec proximam nec remotam.

Hanc conoto 4. quodam partibus recepta
 inter recentiores. ante quia vero quod est expli-
 carum a sunt singulari aptitudines in quibus
 allata.

Et in primis aptitudinis positivam a quoniam
 pro quodam natura ad alii. Vltima sit
 positivam aptitudinem ad natura deum.

Aptitudinis Po-
 sitiva que?

+

hinc saltem oprensionem naturam ad oprensionem
 in multis. Sed nec propriam aptitudinem.
 ma: et sequitur patet. qd min. si natura haberet
 illam oprensionem naturam haberet et illam
 qd esset in singulari, sed tunc illam non
 habet, qd minus vera sequitur patet. qd ipsa
 competit abeiri naturae competit ei qd in
 quo currit. Habetur genit. min. patet. qd na
 qdote in singulari te plane impotens ad es,
 sentia in multis, cum n. ipsa identificetur
 cum singulari dicta, et hinc ex sua natura ad
 ferat in comuni cabilitatem, natura quae van,
 dem dicit multa qd habet bit aptitudinem ad
 oprensionem in multis. **Di.** currit ad necessarium n. non
 et in singulari habere aptitudinem naturae,
 non potest sed remota. qd singularitas
 cum qua identificatur impedit eam ne potest
 communicari. Sed extra, qd currit repugnat
 acti, tam naturae quam singulari, repugnat
 et ad aptitudinem tam remota quam praesentia, sed non
 a parte rei in singulari, tunc hinc repugnat et
 hinc naturae acti realis volenti. Latis cum multis, qd
 repugnat et ad aptitudinem, tam remota quam praesentia.
 mai. pte. Et aptitudinem te pte acti, et videtur ad actum
 tunc ad finem qd qd currit repugnat acti, et et re.
 pugnat aptitudinem. Si n. non potest forma ignis
 ulla rae in lignum introire, frustra ponere ali:
 qua petra sine praesentia sine remota. min. pte si na
 petri n. g. potest acti identificari cum multis
 hinc ita fieri debet ut vel natura petri, amitte,
 ut singularitatem et apparet alias singularitate,
 tes, vel qd natura petri simul cum singularitate
 petri qd hinc erit cum aliis singulari qd ita ut face,
 vel una numero et inditatem cum illis sed
 hinc praesentia multiplici contradictionem. qd nec hinc
 naturae et ad natura a parte rei factus hinc unita
 ex

Obicitur.

Contra.

pluribus identificari. q. im. multiplicat p. tr. hanc
 e. realiter eadem rem progressu habere qd
 negat eam amittere, alius aliqd. p. p. et p. ne
 sua conditio, et q. sequentes p. et al. non op. et
 q. multiplicat. Tr. vero q. et multiplicat p. tr.
 p. tr. n. q. p. nam v. p. tr. numeri cum v. p. tr. re.
 liter ab alio in d. n. d. n. n. a. h. u. m. n. s. q. d. n. n.
 p. tr. m. i. s. e. r. i. u. m. i. l. l. i. s. i. l. l. a. u. t. q. d. i. c. i. t. u. r. n. o. v. a. m.
 n. u. m. e. r. u. m. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. m. d. i. f. f. e. r. e. t. n. o. n. s. i. t. u. r.
 n. e. t. q. s. a. m. e. i. n. n. o. l. u. i. t. q. b. r. a. d. i. c. t. i. o. n. e. m.
 Hanc r. a. o. p. b. a. l. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. e. r. n. i. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i. n. o. n.
 d. a. n. i. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. p. o. s. i. t. i. v. a. n. e. e. p. r. a. m. n. e. c. r. e. n. u. s.
 t. a. m. n. e. u. t. t. u. p. l. u. r. d. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. a. d. e. q. u. a.
 t. n. i. a. t. u. r. e. d. i. c. t. u. e. q. u. a. r. e. s. i. t. a. l. i. a. r. a. o. S. i. n. a. a.
 a. p. a. r. t. e. r. e. i. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. q. u. e. r. i.
 n. e. t. e. i. n. e. l. s. i. t. u. m. s. e. n. e. l. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. s. n. e. n. t. i. a.
 h. o. m. i. n. i. s. p. t. e. r. e. i. q. d. n. u. l. l. o. m. o. d. o. q. u. e. r. i. t. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. a. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. r. e. a. l. i. q. u. a. m. i. n. m. u. l. t. i. s.
 n. u. m. e. r. i. s. p. t. r. n. o. n. n. i. m. p. r. i. m. i. s. q. u. e. r. i. t. e. i. s. i. t. u. m. s. e. a. l. i.
 a. s. e. t. i. s. t. u. m. h. a. b. e. r. e. t. p. e. t. r. u. s. n. e. l. p. a. r. t. u. s. a. b. y. h. e. e. t. f. a. l. s. u. m.
 q. d. e. t. i. d. e. x. q. u. e. s. e. p. t. p. a. t. e. t. s. e. q. u. e. l. a. q. a. o. r. a. q. u. e.
 n. i. u. n. t. n. a. a. s. i. t. u. m. s. e. q. u. e. r. i. u. n. t. e. t. o. r. t. u. s. q. u. e. n. t. i. s. s. u. b.
 i. l. l. a. q. d. s. i. h. a. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. a. q. u. e. r. i. t. n. a. a.
 h. u. m. a. n. e. s. i. t. u. m. s. e. h. o. c. e. e. x. o. p. t. a. s. u. a. q. u. e. r. i. e. t.
 e. t. p. e. t. r. u. s. q. d. o. m. i. n. e. t. s. u. b. i. l. l. a. h. e. e. a. o. p. e. f. a. l. s. u. m. p. t. r.
 p. e. t. r. u. s. e. x. s. u. a. o. p. t. a. t. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. q. d. n. e. n. p. t. h. a. b. e. r. e.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. c. u. m. m. u. l.
 t. i. s. a. l. i. a. s. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. l. t. i. q. d. s. u. a.
 o. p. t. a. s. i. o. o. p. p. o. s. i. t. u. s. q. i. l. l. a. r. e. p. u. g. n. a. t. s. i. n. t. r. e. p. u. g.
 n. u. t. r. a. t. e. h. a. b. e. r. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. i. r. r. a. t. e.
 N. e. q. n. a. a. h. a. b. e. t. h. a. n. c. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n.
 g. u. l. a. r. i. b. u. s. q. a. e. x. n. e. t. e. i. n. i. l. l. i. s. q. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. i. n. u. n. a.
 d. i. c. e. n. s. q. u. o. n. t. i. n. u. a. m. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. n. u. m.

q. d.

p. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. q. u. e. r. i. t. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i. n. o. n.
 d. a. n. i. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. p. o. s. i. t. i. v. a. n. e. e. p. r. a. m. n. e. c. r. e. n. u. s.
 t. a. m. n. e. u. t. t. u. p. l. u. r. d. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. a. d. e. q. u. a.
 t. n. i. a. t. u. r. e. d. i. c. t. u. e. q. u. a. r. e. s. i. t. a. l. i. a. r. a. o. S. i. n. a. a.
 a. p. a. r. t. e. r. e. i. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. q. u. e. r. i.
 n. e. t. e. i. n. e. l. s. i. t. u. m. s. e. n. e. l. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. s. n. e. n. t. i. a.
 h. o. m. i. n. i. s. p. t. e. r. e. i. q. d. n. u. l. l. o. m. o. d. o. q. u. e. r. i. t. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. a. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. r. e. a. l. i. q. u. a. m. i. n. m. u. l. t. i. s.
 n. u. m. e. r. i. s. p. t. r. n. o. n. n. i. m. p. r. i. m. i. s. q. u. e. r. i. t. e. i. s. i. t. u. m. s. e. a. l. i.
 a. s. e. t. i. s. t. u. m. h. a. b. e. r. e. t. p. e. t. r. u. s. n. e. l. p. a. r. t. u. s. a. b. y. h. e. e. t. f. a. l. s. u. m.
 q. d. e. t. i. d. e. x. q. u. e. s. e. p. t. p. a. t. e. t. s. e. q. u. e. l. a. q. a. o. r. a. q. u. e.
 n. i. u. n. t. n. a. a. s. i. t. u. m. s. e. q. u. e. r. i. u. n. t. e. t. o. r. t. u. s. q. u. e. n. t. i. s. s. u. b.
 i. l. l. a. q. d. s. i. h. a. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. a. q. u. e. r. i. t. n. a. a.
 h. u. m. a. n. e. s. i. t. u. m. s. e. h. o. c. e. e. x. o. p. t. a. s. u. a. q. u. e. r. i. e. t.
 e. t. p. e. t. r. u. s. q. d. o. m. i. n. e. t. s. u. b. i. l. l. a. h. e. e. a. o. p. e. f. a. l. s. u. m. p. t. r.
 p. e. t. r. u. s. e. x. s. u. a. o. p. t. a. t. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. q. d. n. e. n. p. t. h. a. b. e. r. e.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. c. u. m. m. u. l.
 t. i. s. a. l. i. a. s. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. l. t. i. q. d. s. u. a.
 o. p. t. a. s. i. o. o. p. p. o. s. i. t. u. s. q. i. l. l. a. r. e. p. u. g. n. a. t. s. i. n. t. r. e. p. u. g.
 n. u. t. r. a. t. e. h. a. b. e. r. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. i. r. r. a. t. e.
 N. e. q. n. a. a. h. a. b. e. t. h. a. n. c. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n.
 g. u. l. a. r. i. b. u. s. q. a. e. x. n. e. t. e. i. n. i. l. l. i. s. q. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. i. n. u. n. a.
 d. i. c. e. n. s. q. u. o. n. t. i. n. u. a. m. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. n. u. m.

Conclusio
 q. d. n. e. n. p. t. h. a. b. e. r. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. c. u. m. m. u. l. t. i. s. a. l. i. a. s. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. l. t. i. q. d. s. u. a. o. p. t. a. s. i. o. o. p. p. o. s. i. t. u. s. q. i. l. l. a. r. e. p. u. g. n. a. t. s. i. n. t. r. e. p. u. g. n. u. t. r. a. t. e. h. a. b. e. r. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. i. r. r. a. t. e. N. e. q. n. a. a. h. a. b. e. t. h. a. n. c. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. s. q. a. e. x. n. e. t. e. i. n. i. l. l. i. s. q. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. i. n. u. n. a. d. i. c. e. n. s. q. u. o. n. t. i. n. u. a. m. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. n. u. m.

go potius tollit repugnantiam ad debitam unum
 multis, quam non repugnantiam. quia pa-
 let; ex con-ge habeat positivam appetitivam
 nem ad visibilitatem, tollit repugnantiam ad
 invisibilitatem. go et ex eo q nra a partem
 habeat positivam appetitivam ad unum, habe-
 lit et repugnantiam ad idem unum
 multis. go non habet non repugnantiam,
 alias darentur contradietioes si multas
 se: q nra habeat repugnantiam, si non habeat
 repugnantiam, q e impossibile.

Circa hanc appetitivam negnam diligens
 ser adverte nos illam tu negare nra q ut a
 a parte rei, ita q nullo pacto potit ei compe-
 tere independenter ab intellectu. factum tu
 q nra ut q potit abstrahi a suis singularibus
 intellectu, habeat appetitivam negnam ad spem
 dum in multis, ex quo recte sequitur nra habere
 talem appetitivam, sed dependenter ab intellectu.

Conclusio Septima.

Quaestio Responsiva.

Veritate fructus non datur a parte rei ante
 omnem qualem intellectus. Hoc cumto manet
 placet ex dictis. Veritate n. fructus dicit unitate
 operationis et appetitivam ad spendu in mul-
 tis. sed nec unitas operationis nec appetitudo com-
 petit nra a parte rei ante omni intellectu actum, q nec
 unitate fructus dabitur a parte rei ante omnem intellectu operationem.
 mon: qd ex conitue. qd s. a. et b. Quare ultra
 hic eam placere hanc ne a fructu e. / Obiicies

Obiicit 10. Contra iam Centrem q. sentia
Platonis. Essentia rem sunt aeterna, se-
nada seu extra in singularibus non sunt aeterna
q. ut extra singularia, sed extra singularia
extra sunt unita, q. unita habent a parte
rei extra singularia. pro mai: ab aeterno nem
e dicere, hote aut rate, q. extra seu nada sunt aet-
na. pro min: extra in singularibus corrumpunt
q. in singularibus non sunt aeterna.

R. Distingueno mai: extra rem sunt aet-
na q. in existant, nego mai. si n. solum
a aeternis; extra rem sunt aeterna in ordine ad
natura, sed mai. ab aeterno n. nem sunt dicere,
hote aut rate. Dicit itaq. extra rem aeterna q.
negamus q. de illis q. sunt aeterna unita,
his, quoniam q. prima sunt aeterna non e exist-
entia, sed extra continetur p. in p. ita
ut in conceptu p. q. lineas extra p. t. n.

Obiicit 20. Contra iam Centrem.

Nada et singularitas sunt p. t. n. q. t. n.
bona q. distinguuntur realiter ante con-
ceptum inety. concepta patet: Ino n. si in re
sunt inna et idem in p. t. n. q. ut non sit aliq.
q. altem non e. aut vero p. t. Nada e. communi-
catis, singularitas non e. cortilis, sed haec sunt
p. t. n. q. t. n. q. nada et singularitas sunt
p. t. n. q. t. n. q. et q. distinguuntur realiter.

R. Distingueno aut - nada et singularitas
sunt

habet p[ar]te q[ui]b[us] dicitur q[uo]d ut sunt a parte rei, nego
ans. q[uo]d ut dicitur conceptib[us] concipiunt, hisq[ue]
notis signat, cetero ans. a parte rei n[on] n[on]
non e[st] communi calitas, sed singulari s[im]ilia.
q[uo]d q[ui]erit si communi calitas h[ab]et q[uo]d ut e[st] abstrac-
ta a singulari.

Obi c[ir]ca 70. Petrus et Paulus a parte rei quoniam
ut in natura humana 70 a parte rei h[ab]et una nam.
70 a parte rei natura humana est unius fructus. p[ro]p[ter] ans.
petrus et paulus h[ab]et a parte rei; 70 petrus et paulus con-
veniunt a parte rei in natura humana. p[ro]p[ter] p[ar]te q[ui]a
quoniam non est nisi in aliquo uno. q[uo]d si petrus
et paulus conveniunt a parte rei in natura humana, natura
humana est una a parte rei. et q[ui]s est unius
fructus ante om[n]em q[ui]erit in[ter]d[um]; t[ame]n n[on] unitatem sufficien-
tem.

R. Ad hoc arg[um]entum concedendo ans. et distinguendo
consequens. 70 h[ab]et una nam a parte rei positive,
nego consequens. Habet unam nam negative,
aut prohibitive nam, concedo consequens. Et si cere,
sicut petrus t[ame]n nam, q[uo]d non e[st] diversa et propria fructa
et p[ar]te; ita et paulus t[ame]n talem nam non dicitur
non t[ame]n se[cl]sa quoniam inchoat ex ea, q[uo]d habet ab ean-
dem et una nam in parte rei, vel una et eandem
humanitatem ipsi eor[um], sed h[ab]et duas distinc-
tas humanitates; hoc e[st] duas distinctas individuas,
q[uo]d non sunt. Diversa in plura propria fructa et p[ar]te;
fructa; et t[ame]n h[ab]et in petrus et paulus convenire in
natura humana. sicut si petrus t[ame]n humanitatem
q[uo]d non e[st] diversa in plures p[ar]tes, ita et paulus t[ame]n talem
humanitatem et sicut nam q[uo]d e[st] in petrus quoniam
p[ar]te p[ar]te, ita et nam q[uo]d e[st] in paulo. non t[ame]n t[ame]n con-
venire a parte rei, quasi habent unam et eandem
nomen nam ipsi eor[um], q[uo]d habere una nam
positive

quod non a parte rei habet aptitudinem negantem
 sed in multis quod est unitis fructus a partem.

R. Singulas naturas quae in singularibus in diuisis
 sunt habere aptitudinem a parte rei ad esse
 secundum in illis singularibus in quibus respiciunt; sed
 negatur quod haec aptitudo sit constitutiva unitis
 formaliter, quia aptitudo unitis ut sit, si ad essendum
 in multis; haec uero aptitudo haec est ad essendum
 in uno in diuisis, quoniam et asserendum est istas
 aptitudines in unitis aggregatas non posse consti-
 tuere unitis fructus, quia aptitudo unitis for-
 titer fructus consistit in iustitia et respectu
 uniformis ad plura. istae a. aptitudines non
 respiciunt plura uniformiter et in differenter
 sed una respicit haec in diuisis, et alia alius.
 ex quo dicitur patet naturam a parte rei non
 esse aptam ad essendum in multis. Et si
 fiat actus; natura a parte rei actu est in mul-
 tis, quod natura a parte rei potest esse in multis, quae
 patet ab actu ad potentiam. R. tunc, negato
 supposito, quod una natura a parte rei sit in mul-
 tis; patet non quod a parte rei in multis non est una
 sed plures, ut supra dicitur. Ad unitis a. potest
 quod non aptum in esse multis ut ex dicitur, istud
 manet quod sententia nostra firmata, unitis si fructus
 non potest dari a parte rei independenter ab
 actu, et de potentia sui absoluta. quod haec dicitur
 fructus unitis, quoniam dicitur autem negat, nisi ipse,
 se rem destruant et tunc.

Dubium Tertium

Quanam